paſſam ſiue actum intermedium
Equiuocoꝝ nō eſt diffinitio. vñ ſolius vniuoci eſt diffinitio.
Omne inconſuetum eſt obſcurum
Oēs trāſferentes ſm aliquā ſilitudinē ſe transferunt
Imago eſt cuius generatio eſt per imitationem
Illud eſt ſuperfluum in diffinitione quo ablato qđ remanet
ſatis manifeſtet quod diffinitur.
Flegma eſt humidū primū a cibo indigeſtum.
Diffinitio debꝫ dari ꝑ priora ⁊ notiora q: omnis doctrina et
oīs diſciplina ex priorib⁹ ⁊ notioribus fit.
Uni⁹ ⁊ eiuſdem rei nō pñt eē plures diffinitiōes: ſed tm̄ vna.
Oīs bona diffinitio dꝫ ꝯſtare ex genere ⁊ differentijs. q: iſta
ſunt priora ⁊ notiora q̄ꝫ ſpēs que diffinitur
Simpliciter notum eſt qđ omnibus notum eſt
Oppoſitorum eadem eſt diſciplina
In diffinitione vni⁹ correlatiui debꝫ poni relatiuū ⁊ ecōuer-
ſo. quia impoſſibile eſt vnum cognoſci abſq; reliquo
Dies eſt latio ſolis ſuꝑ noſtꝝ emiſperium
Grāmatica eſt ſcīa ſcribēdi ⁊ recte intelligēdi illud qđ profert.
In diffinitōe cuiuſlibet rei nō debꝫ poni gen⁹ ꝓpinquū ⁊ re-
motum. q: in genere propinquo fit.
Omnis differentia ſpecifica cum genere facit ſpēm
Genus ꝑ ſe non predicat de differentia
In diffinitione proprie paſſionis debet poni ſubiectum
Omnis diffinitio data ꝑ accidens vituperanda eſt.
Itē diffinitio data ꝑ ꝯiūctōem copulatiuā vel diſiūctiuāꝫ vi-
Omnes honorem appetunt tuperanda eſt
Finis in vnoquoq; eſt optimū gratia cuius ſunt alia.
Impoſſibile eſt incorporeū corpore ꝯmiſceri
Non qui clam ſumit ſed qui vult ſumere latro eſt
¶ Sequūtur aucto. vij. libri thopicorum ariſtotelis.
Oportꝫ id qđ maxime dicit̄ ⁊ optimū vnū eſſe numero
Que vni ⁊ eidē nō ſunt eadē: inter ſe non ſunt eadem
Facili⁹ eſt deſtruere q̄ꝫ ꝯſtruere: ⁊ corrumpere q̄ꝫ facere.
Inter oīa p̄dicta difficilimū eſt ꝯſtruere diffinitionem.
Accidens vero ꝯſtruere facilimum eſt

Ueriſimile eſt in multis magis fieri peccatū q̄ʒ in paucis

Una ſcia vel diſciplina eſt melior altera. vel q2 eſt certior vel quia melior eſt .i. de meliori ſubiecto.

Maiori bono maius malū opponit⁊ ⸢dare inſtantiā

Dialetica ꝓpō eſt ꝯtra quā in pluribꝰ ſic ſe habentem non eſt

Qui ex probabilioribꝰ q̄ʒ ſit ꝯcluſio ſilogiſare conat⁊. palaʒ eſt quoniam non bene ſilogiſat

Cōceſſum ē rn̄deti nō intelligēti dicere qm̄ minime intelligor

Ille bn̄ ſoluit rōnem q̄ eam interemit ⁊ ꝙ falſa ſit oſtendit.

Nihil prohibet q̄dā falſa eſſe probabiliora quibuſdam veris

Prauꝰ ſocius eſt qui impedit ꝯmune opus.

Qui litigatione interrogat male diſputat.

Pctm̄ eſt aliq̄d oñdi ꝑ longiora qđ ineſt ꝑ breuiora. vñ exp̄ſſe elicit⁊ ꝙ pctm̄ eſt fieri ꝑ plura qđ p̄t fieri ꝑ pautiora eq̄ bene.

Hoc eſt habere ingeniū bonū ſm veritatē poſſe eligere bonū vel verum et effugere falſum.

Qui bene nati ſunt bene viuere poſſunt ⸢qđ profert⁊.

Qui amant bonū ⁊ odiunt malū de facili diſcernunt optimū

¶ Sequūtur auto. primi libri elencoꝝ ariſtotelis

Elenchꝰ eſt ſilogiſmꝰ ꝯtradictōis. ab en .i. in ſiue ꝯtra et lexis .i. ſermo vel dictio. Uide ſupra añ librꝝ priorum.

Imperiti velut longe diſtantes ſpeculantur

Nō ꝯtingit res ipſas nobiſcū ferre ad diſputatōem ſed in diſputatōibꝰ noībus pro rebus vtimur ⸢plura ſignificare.

Noīa ſunt finita. res vero infinite. q̄re neceſſe eſt vnū nomen

Qui ꝟtutes vocabloꝝ ſūt ignari d facili ꝑalogiſāt⁊. i. dcipiūt⁊.

Quidā magis appetūt ſe videre eē ſapiētes ⁊ nō eē: q̄ʒ eē et nō

Sophiſtria ē ſcia apparens ⁊ nō exiſtens ⸤videri

Sophiſta ē copioſus ab apparente ſcia ⁊ nō exiſtente

Duo ſunt opa ſapientis: quoꝝ primum eſt non mentiri de q̄bus nouit alteꝝ poſſe mentiētem oſtendere. i. ꝯuincere

Oportet addiſcentem credere

Elenchꝰ eſt ꝯtradictio vnius ⁊ eiuſdem nō noīs ſolū ſed rei ⁊ nois: nō ſynonimi ſed eiuſdeʒ ſm idē ſimpliciter ⁊ in eodē tpe

Ex nihilo nihil fit ⸢⁊ vniꝰ hoīs.

Eadē eſt diffinitio vniꝰ ſolius rei tm̄. ⁊ rei ſimpliciter vt hoīs